

ter – hvis vi havde ment det, så havde vi selvfølgelig foreslået det – men på, at vi ville have sikkerhed for, at ministeren var villig til at anvende incitamentet til at styrke boligbyggeriet enten ved lånefinansiering af grundkapitalen eller ved at fastsætte en lavere grundkapitalprocent end 14 pct. Det kunne vi ikke få.

Når vi er optaget af det her, er det jo ikke på grund af, at vi har et eller andet helligt tal, men det er på grund af den virkelighed, der viser, at de udstødte gruppers position i forhold til at få en bolig er slem i dag. Det antager jeg, at boligministeren medgiver: at de dårligst stillede grupper i det her samfund i øjeblikket har svært ved at bide sig fast. Og så til fru Sonja Mikkelsen: Dem hjælper parcelhusbyggeriets stigning ikke. Vi har et fælles ansvar over for disse grupper, og det er derfor, vi ikke vil være med til en lov, der beskærer det almene byggeri.

Jeg vil også godt pege på over for boligministeren – boligministeren vil formentlig også bekræfte det – at Lejelovskommissionens seneste betænkning siger, at vi i mange, mange, mange år vil komme til at leve med boligmangel. Vi har regnet med mætning af boligmarkedet lige efter årtusindskiftet, men lejelovskommissionen peger på, at den mætning først indtræffer omkring år 2030.

Og det betyder, at hver gang vi mindsker det byggeri, der skulle tilgodese de svage grupper, er vi med til, at de i forhold til en af de fundamentale rettigheder – nemlig retten til en bolig – bliver dårligere stillet. Det er derfor, vi siger nej, hr. boligminister. Det er ikke af proceduremæssige grunde.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvnalds sidste indlæg: Nu er vi altså enige om, at det ikke er af proceduremæssige grunde, men at det er indholdsmæssigt.

Og dér er postulatet så, at ministeren ikke vil sørge for tilstrækkeligt mange almene boliger til den svage del af befolkningen. Ja, man skal høre meget! Jeg vil gerne have lov til at tilkendegive, at det jo er de bestræbelser, vi hele tiden gør os. Det, vi diskuterer, er mængden af det nybyggeri, og jeg har sagt, at vi følger det nøje, og så vil vi også komme tilbage, hvis det bliver nødvendigt. Mere sikkerhed behøver man ikke at have.

Dernæst vil jeg gerne sige: Det er ikke mere end en uge siden, at jeg sendte en rapport over til Boligudvalget om de svages boligsituation og

dermed de hjemløse. En ting, hr. Villy Søvnald, blev vi enige om at samarbejde om, da vi lavede det lovforslag, nemlig bofællesskaber, og nu ligger rapporten der. Så lad være med at komme og fortælle os, at vi i regeringen ikke er optaget af de samme problemer som hr. Villy Søvnalds parti.

Det, hr. Villy Søvnald gør, er at snakke udenom for at have et eller andet at hænge sin hat på for at stemme nej til et meget fornuftigt forslag, og når hr. Villy Søvnald stemmer nej, får han ikke tak for det i den almene boligsektor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) mod 12 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om leje af almene boliger.

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(FremSAT 22/10 97. Første behandling 6/11 97. Betænkning 4/12 97. Anden behandling 9/12 97. Tillægsbetænkning 10/12 97).

Der var stillet 22 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Sonja Mikkelsen (S):

Ja, dette er så den anden halvdel af det, der er fundamentet for, hvordan man bor i den almene sektor.

Også her må vi konstatere, at SF og Enhedslisten stemmer imod, og det til trods for, at vi nu får én samlet lov, hvori beboerne kan finde alle vilkår, man bor under i den almene boligsektor, og til trods for, at vi nu yderligere supplerer beboerdemokratiet med en individuel